

NAPREJ

Glasillo Socialistične stranke Jugoslavije.

Izhaja razen ponedeljka in dneva pe-
prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo: Celje,
Strossmajerjeva ul. št. 1, I. nadstropje.

Naslov za dopise: »NAPREJ«, Celje,
Ček. rač. št. 11.959.

Stane mesečno 20 Din,
za inozemstvo 30 Din.

O g l a s i: prostor 1x65 mm 1 Din.

Dopise frankirajte in podpisujte, sicer
se ne priobčijo. Rokopisi se ne vračajo.
Reklamacije za list so poštine proste.

„Pamet je boljša ko žamet.“

(Narodni preg.)

Ali ti je vseeno, če te zavajajo kakšni klerikalni ali drugi buržnijski hlapci kapitalizma (so namreč tudi socialistični hlapci kapitalizma in o teh bo tukaj govor)? Ali se ti ne zdi nepravilno, če proizvajajo takšni kapitalistični demagogi tvojo slepoto, da te goljufajo in onemogočajo tvoje sodločevanje v državi? Po mnenju zdravega razuma ti to ne more biti vseeno, rajši pa imaš vsekakor, da te tako zlorabljajo ljudje, ki se imenujejo socialiste, in ti zakrivajo oči z najsilnejšim načinom demagogije, da te namreč izrabljajo s svojo »dobrosrčnostjo«.

In kdor je demagog, ni socialist, in kdor ni socialist, je kapitalist, kajti srednje vrste ljudi ni. Na svetu je le dvoje: resnica in laž. Resnica je samo ena in ne moreš od nje nič odvzeti, niti ji nič pridati, še manj jo moreš obarvati: resnica je stalna in nespremenljiva. Laž pa je v mnogovrstnih oblikah razprežena po vsem svetu, zdaj velika, zdaj mala, zdaj bela, zdaj črna ali drugobarvna, kakor pač nanese potreba in koristnost.

Najodločnejša zagovornica laži pa je demagogija, to je ono sredstvo, ki laži daje najrazličnejše oblike in jo postavlja v najrazličnejše okvire. In kdor propagira boj proti laži, se demagogije ne sme posluževati, kajti laž ne smeš pobijati z lažjo, kakor tudi boleznijo ne ne preganjaš z boleznijo.

Socializem je resnica, je rešitev ljudstev po vsem svetu. Kdor zna izvajati demagogijo, ni socialist, ker demagogija ni in ne bo nikdar resnica. Demagogija je laž in laž bo podlegla resnici; to je vprašanja časa in naravnega razvoja, na katero vprašanje pa imajo ljudje velik vpliv.

Tudi razkričevanje lastnih dobrih del je demagogija, kajti človek, ki pravi, da je to storil iz ljubezni do ideje, laže. Le malo je takšnih, ki bi priznali, da so storili takšno in takšno dobro delo iz dolžnosti, katere se do družbe zavedajo. Človek je kot socialist, če je res socialist, dolžan družbi dati toliko, kolikor more, ker mu da tudi družba vsega toliko, kolikor potrebuje. Če bi ne bil človek družabno bitje, bi ta zakon ne veljal, ker pa je

vsak posameznik navezan na družbo in bi sam ne pomenil nič med toliko množico ljudi, ima svoje dolžnosti do družbe. Kdor pa kriči, da ni bila njegova dolžnost, da je storil to in to, in da je storil vse le iz dobrega srca, ta sebe ne smatra za družabno bitje in kot takemu je socializem samo plašč, za katerim skriva svoja stremjenja in hrepeni postati bog. To skušajo takšni individualisti doseči z demagogijo, ker z resnico laži ne moreš udeležiti.

Bili so težki časi, ko so obežali in sežigali ljudi, ki so mislili z svojo lastno glavo.

Taka stvar pa je gotovo vsakemu neprijetna in tako so se ljudje rajši vdali in so začeli misliti z glavami tistih, pod katerih oblastjo so delali. Lastne sile so polagali v lastne proizvode, vse za gospodarja in vrh vsega so morali dati gospodarju tudi lastne močgane, za katere so dobili včasih kakšno brčo. Namesto, da bi se za to brčo znali pravilno zahvaliti, so se zahvalili tako, kakor je mislil gospodar, da je pravilno.

Nekatere bolezni so nalezljive in ta bolezen je bila med vsemi najbolj nalezljiva. Ljudje so se privadili misliti z gospodarjevo glavo, posebno ker so bili na takšen način zavarovani pred šikanami gospodarja.

Ko se je začel širiti socializem v svet, je ta bolezen še ostala. Gospodarji so že znali za to poskrbeti. Postali so tudi socialisti in ljudje so še na takšen način vseeno lahko mislili z njihovimi možgani, pa so bili vseeno socialisti.

To sicer ni popolnoma v skladu s pametjo, toda kaj ljudem pamet, saj so gospod tudi socialist in kot tak nas ne bodo izrabljali.

Razvoj socializma je šel svojo pot in tudi demagogija se je razvijala. Gospodarji so začeli operirati z dobrimi deli in svojo dobrosrčnostjo, da bi tako malce bolj komplcirali svoj vpliv na ljudi. Resnica so zatirali, ker pa so ljudje le hoteli imeti resnico, so začeli svoje dobrote nazivati s tem imenom, ta se pravi: demagogijo so prekrstili v resnico.

Kdor pa resnico pozna, ta sprevidi, da glavni temelj socializma ni dobrosrčnost, marveč le poštenost. Taki ljudje pa, ki tako govore, jasno kažejo, da

mislijo s svojo glavo in so neverni gospodarjevemu ugledu. Pa gospodar je tako »človekoljuben«, da se ne boji za svoj ugled, marveč za to, da ti porredko nasejani uporniki ne bi okužili ljudi. In da se to ne zgodi, je treba te ljudi odstraniti. S čim? Nad njihovim življenjem niso gospodarji, hočejo biti usmiljeni in jih ne vržejo pod sekire, marveč jih hočejo moralno ubiti.

Resnico z resnico ne moreš ubiti, ker je resnica le ena. Demagogija je torej zopet nastopila svojo težko borbo za gospodarjevo ugled, imenovali so jo pa bolj za ljudsko samostojnost in zedinjenje.

Proletariat je pa podedoval z gospodarjevim mišljenjem tudi gospodarjevo individualnost. Naše delavstvo, posebno tisti stari, 30- do 40-letni socialisti se zavedajo šele takrat, ko jih gospodar že ogoljufa, da so goljufani. Močni so, dosti jih je in zato si ne puste pripovedovati od nekaterih mladih kratkohačnikov, da demagogija ni resnica. Oni so že mnogo skusili in že vedo, kaj delajo. Gospodar jih je že toliko zdresiral, podedovana bolezen: nesamostojno mišljenje je še vedno v akutnem stanju in tako se morajo takšni maloštevilni zagovorniki resnice umakniti. Kolikor bolezen kje pojenjuje, že priskoči na pomoč demagogija z »dobrosrčnostjo« na praporu in podpira njihov boj za svoje suženjstvo. Kdor ne misli s svojo glavo, je namreč suženj tistega, kateri mu svoje misli diktira.

Boj med resnico in lažjo je boj med srcem in razumom. Resnica je grenka, je bridka, laž je sladka in lepa. Srce, ki je sedež čustvenosti, hoče to, kar ugodno vpliva na njegovo živčevje. Kar je resnica grenka in bridka, je srce ne mara in ima rajši laž, ki je lepa in katero lahko srce prikroji čisto po svojih hotenjih. Srce je sedež enostranske in lepooblikovane hipne ognjovitosti in simpatije, glava je sedež pametnega presojevanja vsake stvari in ločenje med dobrim in slabim.

Če zmaga srce, oziroma čustvo, ki je v srcu gospodar, mora podleči pamet, gospodarica glave in če ti pokaže potem kakšen demagog svoja dobra dela, ki jih je že doprinesel in se sklicuje na nje, češ, da ga hočejo nekateri »radi teh dobrih del« uničiti,

se ti ta revež zasmili, ne upaš si dvomiti o njegovih besedah, ne poznaš pameti, ker jo je čustvo premagalo, in zato praviš: »Lopovščina je to, da hočejo uničiti take dobrotnike človeštva in takšne idealiste!« In če potem takšen demagog kuje še tako strašne naklepe v tvojo škodo, ne vidiš jih in zato, ker govori lepo, ga boš ljubil in šel v boj proti resnici sami. Smatral boš tega demagoga za nedolžnega mučenika, samo zato, ker je storil »toliko dobrega«.

Če ti očitno dela napotje in ti hoče škodovati, se ga ne boš otresel, marveč boš rekel: »Naj živi, ki je tako dobrega srca!« Kdo bo pri takšnih nesmiselnostih na zgubi, je stvar časa, namesto da bi bila tvoja stvar, da se pobrigaš za svojo zadevo in se ne pustiš goljufati. Ker pa srce nima pameti, tega ni moglo spoznati in tako si zašel v brezno, iz katerega se težko ali pa se sploh ne izkoplješ.

In če se skobacaš iz blata, prekolneš najprej tistega, ki te je ogoljufal, potem prekolneš organizacijo, v kateri si prišel do zgube, na sebe pa pozabiš, ker svoje srce smatraš čisto za nedolžno. To zadnje je tudi popolnoma dobro, ker srce drugače soditi ne more. Kriv si pa v vsega vendar ti, ker nisi hotel pustiti pamet v ospredje pred čustvo. Ni kriv oni, ki te je ogoljufal, še manj je kriva organizacija, kriv si sam, ker nisi hotel poslušati svojo lastno pamet, marveč si se rajši z njo skregali. Ker pa si hlapec čustva vališ krivdo na druge, sebe pa preš. Pri tem pa kričiš, da si že 40 let socialist, torej veš več kakor kakšni mladi, ki so šele pred kratkim stopili v življenje.

Marksov socializem ne uči tako. Kdor tako misli, kakor misliš ti, s srcem, ne z možgani, ni in ne more biti socialist. Ne more biti, četudi je 40 let plačeval strankine prispevke, sodeloval v organizaciji pri ploskanju in podeljevanju absolutorijev. Če se pustiš nafarbat od kakšnega frazarja, ki ti pravi, koliko je delal in koliko je pri tem trpel, samo zato, da spravi tvoje čustvo na višek, tvojo pamet pa v kot, si pomočnik demagogom, ki tako delajo in kot tak si pravemu socializmu na poti.

In prepričan bodi, da bo socializem tako dolgo utopijska, tako dolgo

Verski profiti.

(Iz Proletarca.)
(Konec.)

Tam pravi:

»Da, vi brezdelni bogataši, lahko kričite in ugiblujete, kaj mislimo z vami storiti! Vaša bogastva so gnila, in vaše lince obteke padajo z vaših teles. Vaše vloge in delnice so tako nečiste, da se izpreminjajo črno na njih v kislino, ki preluknjava vaše žepce in vašo kožo. Nagromadili ste umazane milijone — toda kakšne plače ste dajali ubogi pari na farmah, ki ste jo oropali? Gungate se v mehkih blazinah in se zabavate s svojimi priležnicami, domišljujete si, da ste vse na svetu, da je svet sploh vaš...« itd., itd.

Vzemite na primer zopet »Velikega Bill Haywooda«, kaj pravi v svojem proglasu, ki ga naslavlja farmarskim delavcem, katere skuša organizirati:

»Kako daleč mislite vi, mogočneži, sploh iti s svojim grabežtvom? Ali pričakujete, da ostanete edini ljudje na zemlji? Zakaj odganjate sicer delavstvo od vsakega deleža prirode, in si prilascate sami vse? Zemlja je bila ustvarjena za vse, za bogate in za revne;

kje ste dobili svoje izključne pravice? Narava je dala vse za rabo vseh ljudi samo vaš rop ustvarja, kar nazivljate »imetek«. Kapital nima nobenih pravic, Zemlja pripada naravi in vsi smo njeni otroci...«

Pa vzemimo na primer E. V. Debsa, ki je bil trikratni kandidat socialistične stranke za predsednika. Iz nekega proglašja posnemamo sledeče:

»Posedujoči razredi so podobni ljudem, ki gredo v javno gledališče in ne puste vanj nikogar drugega, pa smatrajo za privatno lastnino, kar je namenjeno za družabno rabo. Če bi vsak vzel toliko, kolikor potrebuje in pustil ostalo tistim, ki nimajo nič, ne bi bilo ne revnih, ne bogatih. Bogataš je tat...«

Lahko bi šel na ta način dalje in navedel cele strani takih citatov — nadaljuje Sinclair — vem pa, da bi avtorji navedenih citatov lahko čitali mojo knjigo, pa ne maram, da bi jo odložili, preden jo končajo in mi jo vrgli v glavo. Zato naj brž pojasnim svojo skromno šalo; tako, kakor sem omenil, niso čutili naši moderni agitatorji, ampak člani neke mnogo starejše skupine. Prvi citat ni Eme Goldmanove in nisem ga našel v »Mother Earth«. Našel sem ga v epistoli

Jakoba, o katerem mislijo pravoverne avtoriete, da je bil Jezusov brat Janez. Natančno tako je, kakor je pisal sam — le da sem se poslužil modernih izrazov in izpremenil stavkovni red, da čitajo listi, ki poznajo sveto pismo, stvar brez sumu. Drugi odstavek ne prihaja iz peresa »Big Bill«, ampak je od Sv. Ambroža, latinskega cerkvenega očeta iz let 340—397, tretji pa ni od sodruga Debsa, temveč sv. Vasilija, člana grške cerkve iz let 329—379. In če se čitatelj jezdi, da sem ga potegnili za minuto ali dve, kaj naj šele pravi o krščanski cerkvi, ki ga je imela šestnajst sto let za norca?«

Sinclair pravi: »V tej knjigi sem pokazal krščansko cerkev kot služabnico velike kupčije, kot del sistema boga Mamona. Vsaka cerkev je aparat za pridobivanje bogastva in njega upravo. Poleg tega je vsaka cerkev politična. Predpravice, klor da ni treba plačevati davka od cerkvenih posestev, da so duhovniki prosti vojaške službe, da imajo cerkveni uslužbenci prosto vožnjo po železnicah, da kontrolirajo učne in dobrodelnne zavode, da se z zakoni prepovedujejo ljudske zabave ob nedeljah, ne

zahteva le katoliška cerkev od države.

Resnica je, da so po župnijah nastavljeni duhovniki čisto proletarci, ki dobe za svoje delo komaj toliko, da se borno preživijo. Celotno v katoliški cerkvi je tako. Navadni duhovnik je človek iz delavskega razreda in ve, kaj trpi in čuti delavsko ljudstvo. In tako so v katoliški cerkvi proletarske revolucije na dnevnem redu; mnogo je duhovnikov, ki se sploh nočejo pokoravati in izvajati političnih ukazov svojih predpostavljeneh, in namesto da glasujejo za papežev vpliv, glasujejo za svoj razred. Ko to pišem, pravi Sinclair dalje, kluhujejo mladi duhovniki na Irskem svojimi škofom in pristopajo v organizacijo Sinn Fein, ki je popolnoma neverska in podpira gibanje za irsko republiko.

Kaj drži povprečnega delavca, da je podložen svojem gospodarju? Preprosti terorizem, strah, da ne izgubi delo. In če bi se mogli poglabiti v dušo krščanskega duhovnika, bi videli, da ga vodi enaka sila; razmere ga silijo, da ostane suženj tradicij, če noče izgubiti kruha. Mnogo jih je izobraženih ljudi in na tisoče se jih mora boriti z dilemo, da žive kot neslani vsiljenci ali pa kot hipokriti.«

neizvedljiv, da bo ves proletariat zavlada s pametjo nad srcom in čustvom. Rajši trdosrčen, kakor pa, da bi z mehkostnostjo postiljal pot lopovom in demagogom. rajši nehvaležen, kakor pa da bi škodoval blagostanju in procvitu družbe, katera izvira edinole iz socializma.

Filozofija je to, čista življenska in preprosta filozofija, ki pa jo razume le tisti, ki se še ni s pametjo skregal.

Politične vesti.

* **Gospod Filip Uratnik** razpravlja v 60. številki »Volksstimme« o progresivnem strankinem davku. Načelno se popolnoma strinja z našim načinom, da plača vsak v razmerju s svojim zaslužkom. V svoji kompromisarski nedoslednosti pa še vedno pušča trgovino z markicami, ker je to mogoče najlepše regulirati po osebnih potrebah. Nemški sodrugi so dosedaj bili navezani na ta edini soc. listič v svojem jeziku, kmalu pa bodo imeli priliko slišati tudi drugo plat zvona v nemščini. Razočarani bodo spoznali da je prva plat, katera jim je zvonila dosedaj, čisto navaden lonec brez glasu! In ta lonec brez glasu bo odklenkal mrtvaško pesem vam gospodje, ki tvorite med proletariatom Slovenije lastno grupo in jo množite v razmerju, kakor se množijo vaš — mošnjček. Čisto Korunov-Uratnikov socializem, kateri pa bo zginit z vami vred v pozabljenje. Ostal bo nanj le še trpek spomin v srcih našega delavstva in pa v svarilo, da ne sme človek slediti nezavednosti, ker voditelji tako pravijo, marveč da se mora vsakdo zavednosti bližati, pa naj je gospodu generalu to všeč ali ne. Also, auf Wiedersehen, Herr Genosse Uratnik! Beste Reise in das Land des Markenmarkismus!

* **Dva nova zakonska predloga** je predložil zakonodajnemu odboru minister pravde Marković, in sicer: zakon o preštajanju kazni in odtegnitvi svobode ter zakon o sodnikih. Oddalju je s pripombo, da sta izdelana na modernem temelju.

* **Pokrajinske uprave** v posameznih pokrajinah bodo ukinili in na vse oblasne sedeže bodo postavili velike župane ter uradnike s kraljevim ukazom. Takšne se lahko spet odstavijo. Začeli bodo v Dalmaciji ter odtod prešli v Sarajevo in Hrvatsko. Po tem izvršenem delu bodo razširili vidovdansko ustavo na vso državo brez razlike na pokrajine. Izvršili bodo tudi upravno razdelitev države in uveljavili zakon o občni upravi.

* **Vladino predsedstvo seodeljuje** — na vrat na nos. G. ministrski predsednik Pašić je konferiral v soboto z ministrom za izenačenje zakonov, Markom Trifkovićem in ga je poveril, da sme voditi posle predsednika vlade za ves čas, ko bo on (Pašić) odsoten. Demokratični smo pa le!

* **Trije radikalni ministri** (pravosodni Marković, prosvetni Trifunović in notranji Vujičić) so podali ostavko in to radi tega, ker je nastala med radikalci opozicija proti njim. Prosvetni minister je odložil svoje mesto predvsem zato, ker so se upirali njegovi rešitvi profesorskega vprašanja in ker ni dosegel zaščite učiteljstva. Stvar mora biti torej že precej na ostrini, če se že reakcionarci pomišljajo pred reakcijo. Slišati je tudi, da pripravljata vlada tiskovni zakon, ki se ne bo prav nič razlikoval od sedanjega Mussollinijevega. Opozicija sploh ne bo smela črhiniti. Če smo že danes pri zadnjih možnostih tiskovne »svobode«, potem je vprašanje, kaj še more hujšega priti. Sedanji blazni sistem nas iz revolucije ne bo več izmotal. Vseeno, to kar je ljudstvo zaslužilo, to bo imelo.

* **Zagrebska špionažna afera** je stopila v odlični štadij, ker so našli neke dokumente, ki izdajajo soudeležence, med katerimi seveda ne manjkajo »Radičevići«, ker te ima sedanja vlada ta trenutek interes preganjati. Ti dokumenti baje tudi dokazujejo, da je špionažna družba delala za Italijo in da je ta nameravala v Jugoslaviji dvigniti — revolucijo.

* **Kakšne afere** nam bolj kažejo naše polomijsko stanje nego vse špijonske afere? Take: V trgovinskem ministrstvu so odkrili senzacijo. Šef trgovinskega oddelka Stojanović je nedavno tega dal ministru Jankoviču, ki je tačas zastopal trgovinskega ministra,

neki akt v podpis, s katerim se Stojanovičev ženi nakazuje pol milijona dinarjev podpore. Jankovič akta še pogledal ni in ga je kar podpisal. Sedaj je prišla korupcija na dan. To se godi v svobodni Jugoslaviji, kjer se vse predpravice ukinjene.

* **Paritetna komisija** med Italijo in kraljevino SHS bo začela 31. julija z intenzivnim delom. Če ne bo spet pozabila!

Stavka rudarjev.

Stavka se nadaljuje, po revirjih vlada popolen mir in red, delavstvo je po večini zapustilo revirje ter se podalo na kmete iskat si za silnega dela. Ministrstvo za šume in rudo je potom rudarskega glavarstva poslalo Trb. prem. družbi, naj se izjavi, v kolikoj je je voljna povišati plače rudarjem, na drugi strani je pa poslalo dopis II. rudarski skupini, naj ona obvesti vodstvo stavkujočih, da se izjavijo, koliko so voljni od svojih zahtev popustiti. V slučaju da bo od obeh strani povoljni odgovor in da bi bilo upati na uspeh pri obravnavi, bo rudarsko glavarstvo obravnavo sklicalo. V dopisu je tudi omenjeno, da če rudarsko glavarstvo ne bo dobilo dovoljnega odgovora ter če ni upati na uspeh obravnave, bo drž. prisiljena mobilizirati. V dopisu ministrstva se tudi sklicuje, da je delavstvo predurno stopilo v stavko, ko še niso bila pogajanja končana. Vodstvo stavkujočih in na temelju tega dopisa izjavilo, da so zahteve rudarjev itak pod minimom, in je sklenilo, da ne morejo ničesar popustiti, vendar pa žele obnovitve pogajanj. Iz tega je jasno razvidno, da bo boj rudarjev dolgo trajen in trdovraten, in iz katerega bodo izšli rudarji zopet za eno izkušnjo bogatejši, namreč to, da razne gnile koalicije ne morejo uspešno braniti del. interese. Naša org. je že takrat jasno povedala, ko so jo silili v koalicijo, da s klerikalci in narodnimi socialisti nemore sodelovati, ker njihove org. ne stoje na razrednem stališču. Toda zastopniki Zveze rud. delavcev nas niso hoteli poslušati ter so se rajši zvezali z verskimi in narodnimi org. kakor pa z razredno soc. org. Zaradi tega pa tudi ta koalicija meče precej temno luč na naše gibanje, da je celo član te koalicije, ki je bil tudi pri obravnava navzoč in je na zadnjem rudarskem shodu v Zagorju celo jasno nastopil proti naši org. gosp. Šenlip stavkokaz v sedanji stavki. Iz teh dejstev je že jasno razvidno, kako se sme delati, ter da je bilo naše stališče pravo, da ljudje, ki so ponižni hlapci kapitala ter ob enem vodje kapitalističnih org., ne morejo zastopati delavskih interesov, ki vpadajo pri prvi priložnosti delavstvu v hrbet. Dokler bodo delavstvo zastopali takšni koalicijski odbori, sestavljeni iz raznih stavkokazov, ne moremo pričakovati nobenih uspehov, ker že star pregovor pravi; Stavkokaz je junja, s katero si kapitalist obriše čevlje. Rudarji, varujte se agentov provokaterjev ki se vam vsiljujejo v obliki odrešenikov, v resnici so pa vaši največji sovražniki, ki s pomočjo svojih radikalnih fraz gonijo delavstvo kapitalistom v žrelo.

Razno.

Današnji številki prilagamo položnice. Vse naročnike prosimo, naj naročnino takoj nakažejo.

Jutrišnjega »Napreja« ne bo. Mogoče, da tudi v soboto ne, kakor že dvakrat. V tem slučaju bosta ta teden manjkali kar 2 številki, pa še bomo le s težavo zadostili vsem obveznostim, ki jih imamo na prvega. To naj dobro preudarijo vsi prijatelji in nasprotniki, zadnji naj govore, da bo »Naprej« kmalu zmrznil, prvi naj pa store svojo dolžnost, da se to ne bo zgodilo. Seveda, zmrznil ne bo v nobenem slučaju, kajti vekomaj ne bomo plačevali tiskarni takih dobičkov!

Celje.

c **Novoizvoljeni** in novokronani »dobrosrčni socialisti« Koren so se večeraj (29. tm.) popoldne na Ostrožnem imenito zabavali. Natančnejše poročilo sledi.

c **Karel Vogrin** in **Franc Sašo**, ki ju je aretirala marib. policija, sta baje meseca junija tl. med drugim ukradla tudi v bližini Celja nekemu neznanemu posestniku, pri katerem sta

prenočevala, 2 para moških čevljev in jih potem v Celju prodala neznanemu starinarju za 800 K. Prišla sta takrat baje iz smeri Savinjske doline proti Celju. — Eventuelni oškodovanec naj se zgleda pri polic. oddelku v Celju soba št. 12. Policijski oddelak okr. glav. v Celju.

iz stranke.

»Vorwärts«

Že pred meseci je bilo sklenjeno, da bomo morali izdajati za naše sodruge nemškega jezika in za informacijo tujim nemški tednik. Tudi je bilo že določeno, da se bo imenoval »Vorwärts«. Toda takrat niso bile prilike med nami in Golouhovci še popolnoma definitivno rešen, kakor so zdaj, zato smo z izvršitvijo tega sklepa še počakali. Zdaj pa je čas zrel in načelstvo je sklenilo takoj začeti izdajati »Vorwärts«. Zato se obračamo na vse strankine zaupnike, da začno z nabiranjem naročnikov in obenem tudi naročnine, kajti tudi nemški list bomo morali sproti plačevati. Dokler si »Vorwärts« ne opomore, ne bo za strankine člane nič cenejši, ampak bo veljal za vse enako 5 Din mesečno. Če se razširi, bo cenejši. Vsi, ki čutite s stranko, na delo! Opozorite svoje sodruge, ki ne znajo dosti slovenskega jezika naj, si naroče »Vorwärts«. Če ne pridete z njimi skupaj, nam pošljite njih naslove, da jim pošljemo prvo številko na ogled. Ne odlašajte, prva številka izide že 3. avgusta!

s **Šoštanj**. Izredni občni zbor je bil 29. tm. odložen, ker je bilo premalo članov. Sodrugi Šoštanjčani, skličite za petek 3. avgusta ob 4. pop. članski sestanek, da pridemo enkrat popolnoma na jasno, kje da smo. Tedaj bomo določili tudi kraj in čas izrednega občnega zbora.

iz strok. gibanja.

g **Tajništvo delavske zbornice** za Slovenijo pozivljamo, da v interesu te delavske inštitucije bolj točno posluje in zastopa interese delavstva kakor dosedaj. Vsako razpisano delo naj izvrši, ne pa zavleče, ali ga navsezadnje sploh opusti, kakor ima navado g. Likar. Svetujemo mu, če je res socialist, da je pri delu točen ne pa — malomaren. Delavstvo je nervozno nad tako delavsko zbornico, ki radi malomarnosti ščiti interese kapitalistov, ne pa delavcev. Borec.

Dopisi.

Šoštanj. Sporočam, da je prišel Uratnik v soboto v Šoštanj zagovarjat se radi članka »Zakonita tatvina« v 153. št. z dne 14. julija tl. Zagovarjal se je cele 3 ure tako gorostasno, da še sam ni vedel končno, kaj je govoril. Druge sodruge je spraševal, če naj »Naprej« toži. Jaz sem mu dejal, naj kar toži, če se čuti po krivem prizadetega. Razlagal je vso stvar na dolgo in široko in je končoveljavno izjavil, da, ko so izdali nove delnice, so stare prejšnje vrednost izgubile. V tem leži baje tista zakonita tatvina, Uratnik bo pa zdaj »Naprej« tožil. Drugi dan nas je obiskal tudi bivši s. Bajt, ki je slučajno zašel v Šoštanj. Kar naenkrat bi nas bil rad učil socializma in nam je celo očital, da socializma ne razumemo. Verjamem, da socializma gosp. Bajta sigurno ne, ker ga ne maramo razumeti, kajti takoj, če bi ga razumeli, bi se okrasili s trobojnico, pa bi bil socializem rešen. Tako pa se ne gremo! A. M.

Širite proletarski tisk!

Odprto pismo.

Sodr. Felicijan si me na predvečrajšnjem izrednem zborovanju SSJ v Celju počastil z naslovom »baraba«, češ, da sem bil napisal neki članek v »Napreju«, v katerem si ti imenovan za Judeža Iškarjota. Proti takim poljedevalcem visokih naslovov ne poznam drugačne zahvale kakor v javnosti, kjer se pokažejo njihove odlične čednosti in to služi obenem za karakterizacijo stvari in ciljev, ki jih zasledujejo. Izjavljam torej, da naslova »baraba« ne zaslužim, dokler s. Felicijan (tekem treh dni v »Napreju«) ne dokaže, da sem tako napisal tisti članek, kakor ga sedaj z obema podpisema. Vračam za toliko časa tittel nazaj in mu za nameček dodam še par »lažnjivcev« in »demagogov« — vse to za slučaj, če bi s. Felicijan ne imel volje dokazovati. Po preteku teh treh dni pa bom rekel: Baraba sem, s. Felicijan, in tudi ti si baraba, razložek je v tem, da jaz o svojem barabstvu dovoljujem javno pisati, dočim bi ti zbesnel, če ti jaz poslušim z javnimi dokazi. S tem je stvar za sedaj končana. O nadaljnjem bo sodila javnost. Bodi samo zadovoljen, da sem se v zadnjem trenutku spomnil, da branijo s pestjo svojo čast in svoje socialistično prepričanje samo tisti, ki hodijo tebi in Korenu na lim, kar mi je zadnjič v Šoštanju mimogrede sam Koren namignil. — **Karlo Kocjančič**, urednik in šele osem let organiziran socialist, ki pa vseeno ne pojde nobenemu trideset- in štiridesetletniku po zaslugah a la Felicijan šolnov odvezovat.

IZJAVA.

Nekateri sodrugi iz Štor so me indirektno in nad vse nesramno napadli, češ, ko sem se mudil na Madjarskem, sem kot krvnik nastopal proti delavcem. Izjavljam, da je cela govorica izmišljena. Prosim pa dotičnega sodruga, ki to govorico vodi, da to neresničnost takoj prekliče, v nasprotnem slučaju sem primoran sodnijsko nastopiti. Hinko Gunčer.

Smešnica. France: »Ti Pavel, kaj bi rajši bil, milijonar ali bolan na vročinski bolezni?«

Pavel: »Si li blazen, ko staviš tako vprašanje?«

France: »Ne, ne, le odgovori na moje vprašanje.«

Pavel: »No vendar bi rajši bil milijonar.«

France: »Vidiš Pavle kako si nespameten. Milijonarji umrjejo vsi, a bolnikov za vročnico pa umrje samo 70 odstotkov!«

Izdajatelj: Zvonimir Bernot
(v imenu pokr. odb. SSJ in KDZ).
Odgovorni urednik: Alojz Leskošek.
Tisk Zvezne tiskarne v Celju.

Vajenca

za kovaško obrt, ki je priden in pošten, sprejme takoj. Anton Šparrmblek, kovač, Cerknica 68. pri Rakeku.

Išče se za takoj, dobro izvežban

falcer.

Prednost imajo tisti, ki so že falcali chromkožo. Ponudbe pod And. Jakl, tovarna kož in čevljev, Karlovac.

UČITELJSKA TISKARNA

Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 3
registrovana zadruga z omejeno zavezo.

TISKOVINE

ZA SOLE, ŽUPANSTVA IN URADE. NAJMODERNEJŠE
PLAKATE IN VABILA ZA SHODE IN VESELICE

Letne zaključke

NAJMODERNEJŠA UREDBA ZA TISKANJE ČASOPISOV,
KNJIG, BROŠUR ITD.

STEREOTIPIJA

LITOGRAFIJA